

“తీర్పు తీర్పకుడి”

మత్తయి 7:1-12, పరిశీలన 1, 2 వచనాలను

మనుష్యులతో ఎలా మసలుకోవాలనేది క్రిస్తవ జీవితం జీవించడంలో మనం ఎదుర్కొనువలసిన సవాలైయంది. ప్రభువు ఈ సమస్యను ఎరుగును గనుక ఆయన తన కొండమీద ప్రసంగంలో బాంధవ్యాలను గూర్చి ఎక్కుపుగా మాట్లాడారు. ఇతరుల యొడల కనికరము కలిగి ఉండమన్నారు (5:7), సమాధానపరచువారై ఉండమన్నారు (5:9). ప్రతి లోతయు మంచి ప్రభావముగలవారై ఉండమన్నారు (5:13-16). నిర్మిమిత్తంగా సహజోదరుని మీద కోపవడవద్దనీ, అతనితో సమాధానపడుమని ఆయన అన్నారు. (5:21-26). మనలను బాధించేవారిపట్ల ఎలా మసలుకోవాలో, మన శత్రువుల పట్ల మన పైఖరిని గూర్చి ఆయన మాట్లాడారు (5:38-48). ఈ అంశమీద ప్రభువు ఉపదేశానికి సంబంధించి ఒక భాగానికి వచ్చాం: మత్తయి 7:1-12. ఇతరులతో మనం ఎలా మసలుకోవాలో ఈ పన్నెండు వచనాలు చాలా సంగతులను తెలుపుతున్నాయి.

కొండమీద ప్రసంగం అనేది మన జీవితాల మీద నిలిచి ప్రకాశించు కాంతిలా ఉండి మన బలహీనతలను బయలుపరచుతుంది. ఈ ప్రసంగంలోను, వచ్చేదానిలోను దేవుని వాక్యము యొక్క వెలుగును నీ మీద వేస్తాను. కొంత దీనితో అస్తిమితం నీకు కలుగవచ్చు. ఈ ప్రసంగాన్ని గంటల తరబడి చేశానన్న సంగతిని అర్థం చేసికోవాలి. ఈ లేఖన భాగాలను ఆయా తర్వాతాలలో చదివాను సరిగదా, మూడు వందల పేజీల కామెంటరీను చూచాను. ఆ సమయమంతటిలో కిరణపుంజమంతా నా మీదే నిలిచియంది, నా లోపాలను బయటపెట్టింది. నేను చెడ్డ స్వభావలక్షణాలతో కొట్టుమిట్ట దాను. ఈ లేఖన భాగాలు వాటి మీదనే ప్రకాశించాయి. నీవు కూడా కొన్ని సార్లు అలాటి యిరకాటాల్లో పెట్టబడవచ్చు. ఆయతే గంటల తరబడి నేను ఈ లేఖనాన్ని పరిశీలించానని నీవు నమ్మవచ్చు.

1నుండి 12 వచనాలు మనం పరిశీలించకముందు, యితరులతో మనం ఎలా మసలుకోవాలో అనే దాన్ని గూర్చి ఈ భాగమంతటిని ఎందుకు చేర్చానో నేను నీకు చెప్పవలిసి యుంటుంది. 1నుండి 6 వచనాలవరకు తీర్పుతీర్పడం అనే విషయాలతోను, పరిశుద్ధమైన దానిని కుక్కలకు పెట్టబడ్డన్న సంగతిని గూర్చియు ఉంది. 7నుండి 11వరకు, ప్రార్థన, దాని శక్తిని గూర్చి ప్రభువు బోధించారు. 12వ వచనంలో, “కావున” అంటూ యితరులతో ఎలా పొందిక కలిగి ఉండాలో - సువర్ణ సూత్రాన్ని ఆయన యిచ్చారు. “కావున” అంటూ ఆ అంశాన్ని ముగించుతూ, సంక్లిష్టంగా దాన్ని ఒక దరికి ఆయన తెచ్చారు. అందువలన, ఒక విధంగా, 7నుండి 11 వచనాలు ఈ అంశమంతటితో సంబంధం కలిగి ఉంటాయి. ఈ కారణాన్నిబట్టి, 1నుండి 12 వచనాలు యితరులతో ఎలా మసలుకోవాలి అనే మన అంశంలో చేర్చాను.

మన లేఖన భాగంలో నుండి ఆరు సత్యాలను వెలికి తెస్తాను: యితరులతో ఎలా

మనులకోవాలో అనే ఆరు ముఖ్యమైన సంగతులవి. వీటిలో మొదటి దానినే-కేవలం రెండు వచనాలను మాత్రమే ఈ ప్రసంగంలో¹ చర్చించుతాను. మొదటి రెండు వచనాలు తీర్పుతీర్పడం మీద ఉన్నందున, ఈ ప్రసంగాన్ని నేను “తీర్పు తీర్పకుడి” అని పిలుస్తున్నాను.² దీనివెంట వచ్చే ప్రసంగంలో మిగిలిన ఆయిదు సత్యాలను చర్చించుతాను.

యేసు ఆజ్ఞాప్రించినదేవి? (1వ వ.)

ఇతరులతో మనం ఎలా మనులకోవాలో మనం తెలిసికోగోరితే, మొదటిగా తీర్పు తీర్చే స్వభావాన్ని మానుకోవాలని ప్రభువు తెలియజేశారు. లేఖన భాగం యిలా ఆరంభమాతుంది: “మీరు తీర్పు తీర్పకుడి, అప్పుడు మిమ్మును గూర్చి తీర్పు తీర్పబడదు” (1వ.). ఆది భాషలో, తన శ్రోతులు విమర్శకులుగా ఉండడం మానాలనే రూపాన్ని ప్రభువు ఉపయోగించినట్టు కన్నిస్తుంది.“ఇతరులను విమర్శించడం మాను కొనుడి” అని విలయమ్మే తర్వాతాలో ఉంది.³

మొదటి చూపులో సంబంధాలపై వ్యక్తిగత వాచకంతో ప్రారంభమైనట్టు కన్నిస్తుంది. ఇది రమ్యమైన సువర్దట సూత్రంతో ముగిస్తుంది. పలు కారణాలను బట్టి ప్రభువు యిలా ప్రారంభించియించడవచ్చు.

సార్వత్రిక అవసరతను తీర్పడానికి

తన శ్రోతులందరికి యాది అవసరమైయున్నందున తీర్పు తీర్పడం విషయంలో హౌచ్చరికతో క్రీస్తు దీన్ని ప్రారంభించియించడవచ్చు-మనకు కూడా ఈ గద్దింపు కావలసిందే. మత్తుయి 7:1లోని ప్రభువు వారి ఆజ్ఞను మనలో ప్రతి ఒక్కరు ఉల్లఘించకుండ ఇరవై నాల్గుగంటల కాలం దాటిపోక పోవచ్చు. ఈ ఆజ్ఞకు లోబడడంలో తప్పిపోయే దానికంటే యితరులతో మన సంబంధాలను అంత త్వరగా తెంపేది ఏదీ ఉండదు.

చెడ్డ ప్రభావాన్ని ప్రక్కన పెట్టడం

ప్రభువు తీర్పు తీర్చే ఈ అంశంతో ప్రారంభించడానికి అవకాశం, శాస్త్రులు పరిసరయ్యలు ఆయన మనసులోనుండి ఎన్నడూ దూరంగా తొలిగిపోకుండయిండవచ్చు. ఆయన ఎక్కడికి వెళ్లితే వారు అక్కడికి వెళ్ల నారంభించారు; ఏదైనా తప్పుపట్టి ఆయనను నిందించాలి, నేరం మోపాలనేదే వారి ధ్యేయం (లూకా 6:1-7). (పరిసరయ్యలతో కలిసి) ఆయన శత్రువులు అప్పటికే ఆయనను చంపాలనే ఏర్పాటులో ఉండిపోయారు (యోవోను 5:18).

ఈ విధంగా, ప్రత్యక్షంగాను పరోక్షంగాను తన కొండమీద ప్రసంగంలో ప్రభువు చాలా సార్లు వారిని ప్రస్తావించారు. 5:20లో ఆయన యిలా అన్నారు: “శాస్త్రుల నీతికంటెను పరిసరయ్యలు నీతికంటెను మీ నీతి అధికము కాని యొదల మీరు పరలోక రాజ్యములో ప్రవేశింప నేరరని మీతో చెప్పచున్నాను.” అధ్యాయం తరువాత భాగంలో - తన బోధకును ధర్మశాస్త్రసంబంధమైన పారంపర్యాలకు - పరిసరయ్యలవలన

రూపొందింపబడిన వాటికిని మధ్యగల తారతమ్యాలను గూర్చి ఆయన మాట్లాడారు. అధ్యాయం 1లోని తొలి భాగంలో, ఆయన ధర్మం చేసేటప్పుడు ముందు బూర్జించినప్పుడు నే, వారు ఉపవాసమున్నట్టు ఎల్లరూ తెలిసికోవాలని కోరే వేషధారులను ఖండించారు. ఆయన వర్షనల్లో పరిసయ్యలున్నట్టు ప్రతివారు గుర్తించారు.⁴

తప్పని చెప్పే క్రీస్తు తీర్పులో శాస్త్రాలు దోషాలైయున్నారు. సమాజంలోని ఎక్కువ భాగమైయున్న సుంకరులు (లూకా 18:9-14), సామాన్యజనులను మాత్రమేగాక, సమరయులు, అన్యజనులను వారు దోషులుగా ఎంచేవారు. పైగా, వారు అందరికంటే అధికులన్నట్టు భావించేవారు. వారు యితరులను హీనంగా చూస్తారు సరిగదా, వారి మీద ఎట్టి కనికరమును వారు చూపరు. ఇతరులతో మనకు సరియైన సంబంధాలు ఉండవలసివస్తే, శాస్త్రాల నీతికంటేను పరసయ్యల నీతికంటేను మన నీతి అధికమైయుండాలి (మత్తయి 5:20).

వ్యతిరేకపు భావనను తొలిగించుట

అనుకూలార్థపు బాంధవ్యాలకు రాకముందు వ్యతిరేకార్థ భావనను తొలిగించగోరి క్రీస్తు ప్రభువు యిలా ఆరంభించి ఉండవచ్చు. పూల మొక్కలు నాటకముందు మనం కలుపుతీయ నవసరం ఉండవచ్చు.

అయినా అది ఏ కారణం ఐట్లైట్సునా కాని - “మీరు తీర్పుతీర్పుకుడి, అప్పుడు మిమ్మును గూర్చి తీర్పుతీర్పుబడదు” అనే చోటునుండి క్రీస్తు ఆరంభించారు.

క్రీస్తు భావం ఏది కాదు (1వ ప.)

లౌకిక మనస్సు కలిగి బైబిలు విద్యలేనివారు ఎరిగిన కొన్ని లేఖన భాగాల్లో యిది ఒకటి.⁵ “తీర్పుతీర్పుబడకుండునట్టు మీరు తీర్పు తీర్పుకుడి” అను KJV పద ప్రయోగంతో ప్రత్యేకంగా వారు పరిచయం కలిగియుంటారు.

నా సొంత అనుభవంలో, “తీర్పు తీర్పుకుడి, అప్పుడు మిమ్మును గూర్చి తీర్పు బడదు” అనే మాటలు బహు తరచుగా దోషభరితుల పెదవుల మీద లేదా వారితో వికీఫించేవారి నోటను గాని వినిపించాయి. ఎవడూ తప్పని మనం అనకూడదని వారంటారు. లేదా మారుమనస్సుపొందని వారికి తీవ్ర పరిణామాలు వేచియున్నవని మనం అనకూడదట.⁶ క్రీస్తు ఈ ఉపదేశం చేయున్నదేశించారా?

మత్తయి 7:1లోని “తీర్పు తీర్పు” అనే మాటకు అర్థాన్ని గుర్తించకముందు, దాని అర్థం ఏది కాదో నన్ను ముందు గట్టిగా నొక్కి చెప్పినివ్వండి.

సివిల్ తీర్పుకు వ్యతిరేకమయ్యాంది కాదు.

బైబిలు తనకు తానే వ్యతిరేకించుకొనడు గనుక, సివిల్ తీర్పులనేవి లేకుండా పోవడం దాని ఉద్దేశం కాదు. (అంటే, దేశంలోని కోర్టుల తీర్పును యిది వ్యతిరేకించడు). తీర్పు

తీర్పుడానికి దేవుడు సివిల్ గవర్నమెంటుకు అధికారం అనుగ్రహించాడు (1 పేతురు 2:13, 14; తీతు3:1; రోమా 13:1లను చూడు).

సంఘ క్రమశిక్షణను రద్దుపరచడం కాదు.

“ఆ లేఖనం భాగము జాతీయ ప్రభుత్వాలకు సంబంధించింది కాదు. అది స్థానిక సంఘానికి లేక దాని పెద్దలకు సంబంధించింది. పెద్దలు దాని సభ్యులకు తీర్పుచెప్పకుండ, వారు తప్పని, గనుక క్రమశిక్షణ చేయబడాలని చెప్పకుండ వారిని ఖండిస్తుందని” కొండరన్నారు. సంఘంలో లేని వారు ఆ మాట అంటే అది వేరే విషయం కాని, కొండరు సంఘ సభ్యులు కూడా అలా అంటారు. ఒకానొక స్థానిక సంఘ పెద్ద నాతో యిలా అన్నాడు: “నేను సంఘు పెద్దగా ఉన్నప్పుడు, ఎవనిని సహవాస బహిష్మారం చేయలేదు. ‘మీరు తీర్పుతీర్పు బడకుండునట్లు ఎవనికిని తీర్పు తీర్పుకుడని’ ప్రభువే అన్నాడు గదా.”

బైబిలు తనకు విరుద్ధంగా నిలిచియుండదు. గనుక, సంఘ క్రమశిక్షణ జరిగించ కూడదని మత్తయి 7:1 బోధింపడు. “తీర్పు తీర్పుకు” అని చెప్పిన యేనే సంఘ క్రమ శిక్షణను జరిగించమని చెప్పాడు (మత్తయి 18:15-17). అపోస్తలులను సర్వ సత్యములోనికి నడిపించుటకు ఆయన పరిశుద్ధాత్మను పంచినప్పుడు, (యోహోను 16:13), సంఘుక్రమశిక్షణకు అవసరమగు శక్తివంతమైన లేఖనాలను లిఖించడానికి ఆయన పోలును, యతరులను నడిపించారు (1 కొరింథి. 5:5, 9; 2 థెస్స. 3:6, 14, 15; తీతు 3:9-11).

వ్యక్తిగతమైన తీర్పును ఖండించడం కాదు

“ఈ లేఖనం సంఘ క్రమశిక్షణను గూర్చి మాట్లాడకపోవచ్చు, కాని వ్యక్తులుగా ఇతిస్తవలు ఎవరినైనా నైతికంగా లేక సిద్ధాంతపరంగా తప్ప అనే హక్కు ఎన్నటికి లేదని అది బోధించవచ్చునని” యింకోకరు అన్నారు లేక అనవచ్చు.

బైబిలు తన్న తానే ఛేదించుకొనదని నేను మరోసారి నొక్కి చెప్పవలసివస్తుంది. ఇది సత్యమైయునుందున, యతరులను గూర్చి తీర్పులు చెప్పవద్దని మత్తయి 7:1 బోధించడం లేదు. తరువాత ప్రసంగంలో, 6వ వచనాన్ని మనం చదువుతాం. అక్కడ “పరిశుద్ధమైనది కుక్కలకు పెట్టకడి, మీ ముత్యములను పందుల యొదుట వేయ కుడి ...” “కుక్కలు,” “పందులు” అనే వాటి విషయంలో సరియైన తీర్పు తీర్పకుండ ఈ ఆజ్ఞకు మనం లోబడలేం. చదవడానికి నియమించబడిన వాటిని నీవు పూర్తిచేసి యుంటే, అబధ్య ప్రవక్తలను గూర్చి పోచ్చరింపబడ్డాం (మత్తయి 7:15-20) “వారి ఫలములవలన వారిని తెలిసికొందురు” అని అన్నప్పుడు, అబధ్య ప్రవక్తలను మనం ఎరుగగలమని ఈ లేఖనమే తెలుపుతుంది. (16వ.). మనం తీర్పరులం కాము; మనం ఘలాలను పరిశీలించే వారమని ప్రసంగీకులు కొన్ని సార్లు అంటారు. ఇతరులను గూర్చి మనం సరియైన అవగాహన కలిగినవారమై యుండాలి, వారిని గూర్చి మనం

నిర్దయాలను చేసికోవలసియుంటుంది (రోమా 16:17; గలతీ. 1:8, 9; ఫిలిప్పీ. 3:2; 1 యోహాను 4:1).

యొసు యొక్క అర్థమేమి? (1ఎ వ.)

“తీర్పు తీర్పుడం” అనే పద భావం ఏదికాదో పరిచయం చేసిన తరువాత, “దాని భావమేమి?” అనే ప్రశ్నకు మనం బదులు చెప్పవలసినవారమై ఉన్నాం.

“తీర్పు తీర్పు” అనేదానికి గ్రీకు పదం Krino. దానిలో నుండి “Criticize” అనే అంగ్ల పదం వచ్చింది. “Criticize” అనే పదాన్ని మనం సాధారణంగా వ్యక్తిరేకార్థంలోనే వాడతాం.

యితరులలో లోపాలను చూపడం అని తలంచుతాం. అయితే “Criticize” అనే మాటకు “విలువ కట్టడం” లేక “వెలకట్టడం” అనేది అర్థం. కట్టే ఈ విలువ వ్యక్తిరేకార్థం కావచ్చు లేదా అనుకూలార్థం కావచ్చు; అది చెడ్డది కావచ్చు, లేక మంచిదే కావచ్చు; అది లయపరచేది కావచ్చు లేదా నిర్మాణత్వకమైనది కావచ్చు. తన క్రోతలలో ఒక గుంపతో మాట్లాడుతూ, “... న్యాయమైన తీర్పులు తీర్పుడి” అని ప్రభువే అన్నారు (యోహాను 7:24). గనుక మత్తుయి 7:1లోనిది యితరుల పట్ల తీర్పులు తీర్చే విషయంలో సార్వత్రికమైన ఉత్తరవు కాదు. దేవుడు మనలో ఉంచిన విమర్శనాత్మకమైన శక్తి జంతువులనుండి మనలను వేరుచేసే లక్షణాలలో ఒకటియుంది.⁷ రుజువును మనం తూచగలం. మనం విలువకట్టగలం; మనం తీర్పులు తీర్పగలం.

అయినా, మనం చేయకుండవలసిన తీర్పులు ఒక రకమైనవి ఉన్నాయని ప్రభువు మాటలు మనకు బోధిస్తున్నాయి. క్రీస్తు ప్రభువు ఖండించే కొన్ని రకాలైన తీర్పులను గూర్చి మనం యక్కడ ఆలోచన చేద్దాం. అంశాన్ని యిప్పాడే ముగించలేను. (మన జీవితాలను, హృదయాలను వెలుగులోనికి తెచ్చే పరిస్థితికి వచ్చాం, యక్కడ మనం కలతపడేది).

పక్కపాతంతో కూడిన తీర్పు

మన పూర్వపరిత్ర. పరపక్క దేవ్యము, మన తీర్పులకు సంబంధించి యిష్టపడే రంగు అనేవి సాధారణమైన లోపములు. ఇటువంటి వాటిని లేకుండా చేయడం కష్టం. ప్రాచీన గ్రీసు దేశస్థలు తమ ముఖ్యమైన తీర్పులు వాస్తవాలమైనవనకే మొగ్గునట్లు కొన్ని సార్లు విచారణ చీకటిలోనే జరిపేవారని నేను విన్నాను. అనేకులు విమర్శనా దృష్టితో ఉంటారు ఎందుకంటే, వారు తమ్మునుగూర్చి “తక్కువగా అంచనా వేస్తారని”⁸ సాంఘీక శాప్తజ్ఞులంటారు. ఒకడు తన్ను గూర్చి “తక్కువ స్థాయి మర్యాదగలిగినట్టు”ఆలోచించేటప్పుడు, అతడు తన్నుతాను పొచ్చించుకొనజూస్తాడు. లేదా యితరులను క్రిందికి లాగతాడు - ఇతరులను క్రిందికి లాగడం సులభమైనట్టు అనేకులు కనుగొంటారు.

ఒకే రకమైన తీర్పు

కొన్ని సార్లు మనం తొందరపాటుతో, వాస్తవాలన్నీ తెలిసికోకుండ లేక పరిస్థితులన్నీ ఎరుగకుండ తీర్పులు చేస్తాం. పరిస్థితులనే అరడజను యటుకలను తీసికొని, నిందించడమనే యల్లంతటిని నిర్మిస్తాం. ఏమి నిజంగా జరిగిందో దాని సమాచారమంతా సంపూర్ణంగా మన వద్ద లేకపోవచ్చు. మనకు ఆ పూర్వపరిత్రగాని, లేక నేరం మోహించేయుక్క ఉధృతిశమో మనకు అందక పోయి ఉండవచ్చు. తన జీవితానికి అది రూలో లేక యష్టాన్ని పుట్టించేదో మనకు తెలియదు. “న్యాయమైన తీర్పులు తీర్పుచీ” అని జనసమాహాలతో ప్రభువు పలికినప్పుడు, “వెలిచూపును బట్టి తీర్పు తీర్పుకుడి” అనియు ఆయన వారిని పోచ్చరించారు (యోహను 7:24ఎ).

అసాధ్యమైన తీర్పు

మనం ఒకనికి తీర్పు తీర్చేటప్పుడు, తన స్వభావాన్ని గూర్చి బహు తరచుగా తీర్పు చెప్ప ప్రయుసపడతాం. మనం ప్రభువువలె మనష్యుల ఆంతర్యాన్ని ఎరుగలేము గనుక (యోహను 2:25), యితరుల ఉధృతిశమేమైయుందో మనం ఎరుగగలం. నిశ్చయత లేదు. “అతడు యిది లేక అది చేశాడు” అని మనం అనవచ్చ గాని, “నిశ్చయంగా అతడు యిది చేశాడు, ఎందుకంటే ...” అని మనం చెప్పజాలం. పోలు యిలా అడుగుతున్నాడు: “ఒక మనష్యుని సంగతులు అతనిలోనున్న మనష్యుత్వానికి మనష్యులలో మరి ఎవనికి తెలియును?” (1 కొరింథి. 2:11ఎ). “తాను తెలివిగలదని ఆమె అనుకుంటుంది”; “తానేదో ఒక గౌప్యవాడని అనుకుంటాడు” అనే మాటలు వినిపిస్తూ ఉంటాయి.⁹ ఇతరుల ఉధృతిశాలను గూర్చి మనం ఎంత తరచుగా తీర్పులు చేస్తూ ఉంటాం!

కనికరము లేని తీర్పులు

ప్రజలు జరిగించే కార్యముల విషయంలో మేలుగా ఆలోచించడానికి మారుగా హీనంగా కొలతలు వేస్తాం. “శ్రేష్ఠమైన దానిని నమ్ముటకు ప్రేమ ఎల్లప్పుడు ఆతురతగా ఉంటుంది” అని 1 కొరింథి. 13:7బి మొప్పాల్ తర్జుమా అంటుంది.¹⁰

తాను జరిగించే పనులను బట్టి ఒక వ్యక్తిని మనం ఎరుగుతామనేది నిజమేగాని, తరచుగా అతని కార్యాలు రెండు వ్యాఖ్యానాలు మధ్యః మంచి చెడ్డ అనేవాటికి లోనొతాయి. అలాటప్పుడు ఆ వ్యక్తి ఏమి చేశాడు మనం సాధారణంగా వ్యాఖ్యాన్ని చేస్తాం?

కలినమైన తీర్పులు

ఇప్పటివరకు పేర్కొన్న వ్యతిరేక విధానాలకు ఘలితంగా, తీర్పుల విషయంలో మనం కొన్నిసార్లు కలినంగా, దుఃఖకరంగా, వేపధారణగా ఉంటాం. మన తీర్పుల కనికరంతోను ప్రేమతోను ఉండవలసిన సందర్భంలో యిలా జరుగుతుంది. పేతురు యిలా అన్నాడు: “ప్రేమ అనేక పాపములను కప్పును గనుక అన్నిటికంటే ముఖ్యముగా ఒకనియెడల ఒకడు మిక్కుటమైన ప్రేమగలవారైయుండుడి” (1 పేతురు 4:8).¹¹

ఇతరులతో సరిగా మనసుకొనడమనేది ఎక్కువ భాగం స్వభావానికి సంబంధించినదై యుంది. ఒకవైపు, ప్రేమగల దయగల స్వభావంతో మేలైన దాన్ని చేసి పైకి లేవనెత్తానే తత్వముంది. మరోవైపు కరినపైన, దయలేని, తీర్పుతీర్పే తత్వముంది. “ఒకడు దేనికి అర్పుడో దానిని పొందడం” చూచి ఆనందించేది యిందులో ఉంది.

కీస్తు వాగ్దానం చేసిందేమి? (1జ-2).

జదంతా మనస్సులో పెట్టుకొని, మిగిలిన లేఖనభాగాన్ని చర్చించుదాం: 1వ వచనంలో చివరిది, దానితో రెండవ వచనం.

కనికరము యొక్క అవసరత

“తీర్పు తీర్పుకుడి” అని ప్రభువు చెప్పిన తరువాత (1వ వ.), “అప్పుడు మిమ్మును గూర్చి తీర్పు తీర్పుబడదు” అని అన్నారు (1చి వ.). తరువాత ఆ భావనను 2వ వచనంలో యిలా అన్నారు: “మీరు తీర్పు తీర్పు చొప్పాననే మిమ్మును గూర్చియు తీర్పుతీర్పబడును, మీరు కొలుచుకొలత చొప్పాననే మీకును కొలవబడును.” కొంతవరకు, ప్రస్తుత ప్రపంచములో కూడా ఈ సూత్రము నిజమే. జీవితం అద్భుతంగా ఉంటే ఇతరులను మనమెట్టి మర్యాదతో చూస్తామో మనకును అట్టి మర్యాదయే లభిస్తుంది. లూకా రచనలో ఈ భాగం నొక్కి చెప్పబడినట్టుంది:

తీర్పు తీర్పుకుడి, అప్పుడు మిమ్మును గూర్చి తీర్పుతీర్పబడు; నేరము మోపకుడి,
అప్పుడు మీ మీద నేరము మోపబడు; క్షమించుడి, అప్పుడు మీరు క్షమింపబడురు;
జయ్యాడి, అప్పుడు మీకియ్యలడును; అణచి, కుదిలించి, దిగజారునట్లు నిండుకొలతను
మనమ్ములు మీ బడిలో కొలుతురు. మీరు ఏ కొలతతో కొలుతురో ఆ కొలతతోనే
మరల కొలవబడునని చెప్పేను¹² (లూకా 6:37, 38).

లూకా 6:37వి లో “ఇతరుల పట్ల కరినముగా వ్యవహారింపకుడి; అప్పుడు వారును నీ పట్ల అలాగే ఉందురు” అని Living Bible అన్నది.

ఏదియెలాగున్నా, సందర్భంలో, కీస్తు ప్రభువు ప్రత్యేకించి దేవుని తీర్పును సూచిస్తున్నాడు: ప్రపంచ అస్తిత్వంలో నేయబడిన సూత్రమేమంటే, తొందరలోనో లేక ఆలస్యంగానో, మనం విత్తునది కోస్తాం. (గలతి. 6:7). మొర్రెక్క కొరకు సిద్ధపరచిన ఉరికొయ్య మీద హామాను ఉరితీయబడ్డాడు (ఎస్టేరు 7). “గొయ్య త్రవ్యవాడు దానిలోపడును” అని (ప్రసంగి. 10:8) అంటుంది. మత్తుయి 7:1, 2లు ప్రత్యేకించి దేవుని నిత్య తీర్పుకు వరిస్తుంది (7:21-27 కూడా చూడు). ఒకనాడు మనలో ప్రతిబిక్షరు ప్రభువు ఎదుట నిలువబడి “తన్న గురించి దేవునికి లెక్క యొప్పగింపవలెను” (రోమా 14:12). అంతంలో, ఈ తీర్పే ప్రామాణ్యం.

థవళమైన మన సింహసనం యొదుట నిలబడినట్లు నిన్న గూర్చి నీవే ఊహించుకొని చూడు (ప్రకటన 20:11); ఇతరులను నీపు కొలిచిన కొలతతో నీకు కొలవబడడం,

నీవు తీర్చిన తీర్పుతోనే మరల నీకు తీర్పు తీర్పబడడం జరుగుతూ ఉంటుంది. నీవు ఈ విధంగా తీర్పు తీర్పబడినట్టయితే, నీవు కుడివైపునకు వెళ్లతావో ఎడమవైపుకే వెళ్లతావో (మత్తయి 25:31-33)? యాకోబు రచనలో కొంగురపరచే ఈ మాటలను ఆలోచించు: “కనికరము చూపనివాడు కనికరములేని తీర్పుపొందును.” (2:13ఎ).

సామాన్యమైన జ్ఞానం అవసరం

మత్తయి 7:1-12లో కన్నించే హెచ్చరికను కొంతసేపు ఆగి ఆలోచింపవలసి యుంటుంది. మనం తీర్పరుల తత్త్వం కలిగియున్నామా లేదా అనేదానిమీద మాత్రమే దేవుని తీర్పులు ఆధారపడతాయని 1, 2 వచనాలలో ప్రభువు చెప్పలేదు. ఒకడు ఎలా జీవిస్తున్నాడు అనే విషయం పట్టింపులేకుండ ప్రతి ఒక్కరు సరిగానే ఉన్నారని భావించినంత మాత్రాన, నీవు ఆత్మ సంబంధంగా అంగికరింపబడతావని ఆయన బోధించలేదు. మనకు కేవలం కొండమీద ప్రసంగం మాత్రమే లభ్యమయ్యిందనుకో, ఆలాటి పరిస్థితిలో కూడా 7:1, 2 వచనాలను అలా వ్యాఖ్యానించడం సత్కృతై ఉండడు. ఈ ప్రసంగాన్ని ముగించుతూ, “ఆయన మాటలు విని వాటి చూపున చేయు ప్రతివాడును బండమీద తన యిల్లు కట్టుకొనిన బుద్ధిమంతుని పోలి ఉంటాడని” ప్రభువు అన్నారు (7:24, 25).

వినయంగా ఉండడం అవసరం

7వ అధ్యాయం మొదటి రెండు వచనాలలో, మనం ఎల్లప్పుడు తీర్పులు చేసికోవలసిన అవసరమున్నా - మనలను, యితరులను కాపాడుకొనడానికి - మనం దేవుళ్లు కాదన్న సంగతిని మనం గుర్తించాలి. పోలు యిదే సూత్రాన్ని నొక్కి చెప్పాడు:

పరుని సేవకునికి తీర్పు తీర్పుటకు నీవెవడవు? అతడు నిలిచియుండుటయైనను పడియుండుటయైనను అతని సొంత యజమానుని పనియే (రోమా 14:4).

మీ చేత ... నేను విమర్శింపబడుట నాకు మిక్కిలి అల్పమైన సంగతి; నన్ను నేను విమర్శింపుకొను ... నన్ను విమర్శించువాడు ప్రభువే. కాబట్టి సమయము రాకమ్మునపు, అనగా ప్రభువు వచ్చుపరట, దేనిని గూర్చియు తీర్పుతీర్పుకడి. ఆయన అంధారమందలి రహస్యములను వెలుగులోనోకి తెచ్చి హృదయములలోని ఆలోచనలను బయలు పరచునప్పుడు, ప్రతివానికి తగిన మెప్పు దేవునివలన కలుగును (1 కొరింథి. 4:3-5).

“మనష్యులుగా ఉండ మానుకోమని (జంతువుల నుండి మనలను వేరుపరచ సహాయపడే విమర్శనాత్మకమైన శక్తులను వదలుకొనడం వల్ల) యేసు మనకు తెలుపలేదు గాని (మనకు మనమే తీర్పరులై యున్నట్టు) దేవుని అంతటిపారమై యుండాలనే కోర్కెను విడిచిపెట్టుదాం.”¹³

మనం దేవుళ్లం కాదు గనుక, మన తీర్పులు సహజంగానే లోపం కలిగియుంటాయి. ఇతరులతో మనకున్న సంబంధంలో, చివరిగా మనము, వారు దేవుని యొదుట నిలవాలని

జ్ఞాపకం ఉంచుకొని, దేవుడే చివరి తీర్పులు చేయువాడైయున్నాడని మరచిపోకూడదు. కనికరము, దయ, ఓరిమితో యితరుల యెదల మనం సంబంధం కలిగియుండాం.

ముగింపు

ఇతరులతో మనకు సరియైన సంబంధం కలిగియుండాలంటే, మనం తీర్పురులుగా ఉండకుండాలని మత్తుయి 7:1, 2లో ప్రభువు మనలను నేర్చుకోమన్నాడు. మన తరువాత పారంలో లేఖన భాగం నుండి యింకా అయిదు విషయాలను చూడబోతున్నాం. ఇతరులతో మనం సంబంధాలు కలిగియుండాలంటే -

- మన సొంత జీవితాల్లోనే అవసరమైన మార్పులు చేసికోవాలి (3-5 వచనాలు).
- జ్ఞానయుక్తంగాను, విశయంగాను మనం యితరులకు సహాయపడాలి (5బి. వ.).
- వ్యత్యాసాలను, కష్టాలను ఎలా పరిష్కరించాలో మనం నేర్చుకోవాలి (6 వ.).
- దేవునిపై ఆధారపడ మనం తీర్మానించుకోవాలి (7-11 వచనాలు).
- సువర్జ సూత్రం ప్రకారం మనం నడుచుకోవాలి (12 వ.).

ఈ సమయంలో, ప్రభువు యొక్క ఆహ్వానాన్ని యివ్వగోరతాం. నమ్మి బాష్పిస్సుం పొందిన వారికి రక్షణ అని ప్రభువైన యేసు తెలియజేశారు (మార్కు 16:16). మరణ పర్యంతము నమ్మకముగా ఉన్నవారు జీవకిరీటము పొందుదురని ఆయన సెలవిచ్చారు (ప్రకటన 2:10). దైవ ప్రేరేపితులగు తన అపొస్టలుల ద్వారా, పాపము చేసిన త్రిస్తవులు మారుమనస్సు పొంది క్షమింపబడడానికి ప్రార్థించాలని తెలియజేయబడింది (అపో. 8:22). ఇవి దేవిడ్ రోపర్ యొక్క “తీర్మానాలు” కావు; ఇది స్పష్టమైన దేవుని వాక్యపదేశమై ఉంది. నీ అంగీకారమో లేక తిరస్కారమో - నీ నిత్యత్వం ఎక్కడ గడవబడబోతావనే దానిపై ప్రభావం చూపుతుంది. (మత్తుయి 7:21-27). నీవు త్రిస్తవుడవు కాగోరినట్టయితే, లేక నమ్మకమైన త్రిస్తవ జీవితానికి నీవు పునరుధ్యరణ పొందాలంటే, దయచేసి యిప్పుడే ఆలాగు చేయుము.¹⁴

సూచనలు

¹ఈ ప్రసంగం అనేక సంవత్సరాల త్రితం సిఫ్టపరిచాను గసుక అనేక సహాయ రచనలను ప్రస్తావించలేనందున క్షుమాపణ కోరుతున్నాను. ²ఈ పద ప్రయోగం అనేకులకు పరిచయం గసుక దీనిని ఉపయోగించాను. ³Charles B. Williams, *The New Testament: A Translation in the Language of the People* (Chicago: Moody Press, 1949), 23. ⁴గుడ్డిపాడు గుడ్డిపానికి త్రోప చూపేది కొండమీద ప్రసంగం లాకా వర్షనలో ఉంది. (లూకా 6:39, 40), శాప్తులు పరిసెయ్యులకు ఉద్దేశింపబడినట్టంది (మత్తుయి 15:12-14). ⁵ప్రతిపాదనను అవసరమును బట్టి ఉపయోగించాడి. “పూర్కరు ఎవరో తప్పువాడు అని చెప్పివాడు తప్పువాడు అని చెప్పివాడు తనను తాను నిందించుకొనువాడు. ⁶దేవుని స్పృహపంలో చేయాడిన అక్షరుపైన ఆత్మ జంతువులకు మనుషులకు వ్యతాపిస్తున్నాను కలుగజేస్తుందనుకో. ⁷దీన్ని కొన్ని సాధు “ఇన్ఫీరియారిలీ కాష్టెక్స్” అంచారు. ⁸తీర్మాన సంబంధించిన

వాక్యాలను, ఉదాహరణలను ప్రస్తావించు. ¹⁰James Moffatt, *The Bible: A New Translation* (New York: Harper & Brothers, 1954), 217.

¹¹మత్తయి 7:3-5లో ఓదు అంశాలతో పొటు మరికొన్ని విపరాబు తరువాత పారంలో చూడు. ¹²ఇచ్చుట విషయంలో లూకా 6:38 గొప్ప దీవెనకరమైన లేఖన భాగమైయుంది. కనికరము నిచ్చువారు కనికరమును పొందుదురని ఈ సందర్భం ప్రత్యేకించి చెప్పబడింది. ¹³John R. W. Stott, *The Message of the Sermon on the Mount* (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1978), 177. ¹⁴ప్రసంగపు ముగింపులో ఆహోనాన్ని ల్యస్సుస్పుప్పుడు, తీర్చు తీర్చుడి ఆత్మగలవారి కౌరకు ప్రార్థించు.